

#Compartim. Setmana 47

Published by [Interacció](#) [1] on 25/11/2025 - 16:12 | Last modification: 23/03/2026 - 11:38

Els debats d'aquesta setmana situen els museus en un camp de forces on conflueixen qüestions de cura, poder, sostenibilitat i memòria. Des de la tendresa com a gest polític fins a la tensió entre finançament i mandat públic, passant pels reptes descoloniais i la governança, emergeix una idea compartida: els museus ja no poden definir-se només com contenidors d'obres, sinó com espais on es negocien valors i relacions. Llegits des del territori, aquests moviments ajuden a entendre com es reconfiguren les institucions culturals i què implica, avui, sostenir el caràcter públic d'un museu.

Museus que acaronen

Cómo la ternura puede convertir los

museos en espacios más amables

Alba Correa, 23 de noviembre de 2025

L'article presenta la proposta de Blanca Arias a *Blandito, blandito*: pensar els museus des de la tendresa com a manera de qüestionar les fronteres que han separat institucions i públics. Aquesta mirada aposta per espais més porosos, una mediació que generi confiança i un temps de visita menys accelerat, fent del museu un lloc on habitar i no només consumir cultura. La perspectiva feminista que defensa Arias interpel·la tant l'arquitectura com els gestos de relació, i posa en crisi la distància emocional que sovint ha classificat els museus com entorns rígids i jerarquizats.

"Los museos son lugares de lo público, por lo que nos tendrían que provocar, como mínimo, la voluntad de habitarlos."

Pistes per als municipis

Pensar els museus des de la cura pot ajudar a revisar quins elements, espais, recorreguts, mediacions, generen distància i quins faciliten una relació més propera. Aquesta mirada permet reconnectar amb persones que no hi troben el seu lloc i reforçar el museu com espai de convivència quotidiana, no només com equipament cultural. Introduir ritmes més lents, zones d'acollida o dispositius de mediació menys intimidants pot obrir formes de participació que no depenguin del capital cultural previ i reforçar la dimensió pública del museu com a lloc que es pot habitar col·lectivament.

Llegiu l'article complet: [eldiario](#) [2]

Museus de palau privat

De ver 'Las meninas' a solas por 4.000 euros a la fiesta de Rosalía en el MNAC: los precios de los eventos en los museos

Manme Guerra, 23 de novembre de 2025

L'article analitza el creixement dels esdeveniments privats en museus com el Prado, el MNAC, el Thyssen o el Reina Sofía, que utilitzen visites exclusives o lloguers de sales icòniques per incrementar ingressos. Aquest model aprofita el valor simbòlic de les institucions públiques per oferir experiències restringides a una minoria capaç de pagar-les, generant una tensió entre sostenibilitat econòmica i mandat públic. El cas de la festa privada de Rosalía al MNAC, que va ingressar més d'1,2 M €, il·lustra fins a quin punt aquesta fórmula pot reconfigurar la relació entre museu, recursos i imatge institucional.

"En el Museo del Prado, por ejemplo, una visita privada puede costar hasta 4.000 euros."

Pistes per als municipis

La tendència posa en joc una pregunta rellevant: com sostenir econòmicament un museu sense convertir-lo en un producte de luxe? A escala local és útil analitzar quines activitats de pagament mantenen la coherència amb la missió pública i quines poden erosionar la percepció d'un museu accessible. Revisar models mixtos de finançament, explorar col·laboracions comunitàries o reforçar serveis educatius pot generar alternatives més alineades amb el mandat democràtic i amb la identitat cultural de cada municipi.

Llegiu l'article complet: [Cinco Días](#) [3]

Museus en relació amb les seves cicatrius

Els nous museus i com han de ser

Mercè Ibarz, 22 de novembre de 2025

Mercè Ibarz qüestiona el projecte de museu proposat per l'assessor de la Generalitat, criticant-ne tant l'opacitat com la manca de perspectiva descolonial. El retorn dels bronzes de Benín i la construcció d'un nou museu a la ciutat d'Edo posen sobre la taula la necessitat de repensar els relats museístics des dels llocs d'origen i no des de mirades europees que han tendit a justificar l'espòli. L'article interpel·la la política cultural catalana sobre com es formulen les narratives, quins interessos les sostenen i com es posicionen les institucions envers les memòries colonials.

"Els museus s'han de replantejar, hi estem d'acord molts de nosaltres, una altra cosa és des de quines perspectives anacionals i antinacionals catalanes es fa."

Pistes per als municipis

Revisar el paper dels museus locals implica assumir responsabilitats sobre les memòries incòmodes i reforçar el diàleg amb comunitats que han estat representades parcialment o des de mirades externes. Incorporar veus diverses en la definició de narratives, garantir transparència en els projectes i obrir processos participats pot ajudar a construir relats més justos. Aquesta perspectiva també convida a revisar criteris de col·lecció i mediació perquè els museus no siguin només dipòsits d'objectes, sinó espais on s'elaboren significats compartits.

Llegiu l'article complet: [vilaweb](#) [4]

Universalitat ferida

El museu pot ser universal i descolonial

ahora?

Joan Burdeus, 19 de novembre de 2025

L'article recull el debat que planteja Françoise Vergès a *Descolonitzar el museu*, on denuncia que molts museus occidentals adopten retòriques virtuoses sense alterar les jerarquies que sostenen el seu poder simbòlic. El text critica la lògica del "museu universal", que sovint oculta el paper del colonialisme en la conformació de les col·leccions i en la legitimitat dels discursos. Burdeus assenyala també els riscos d'un descolonialisme que, en rebutjar aquesta idea d'universalitat, podria caure en essencialismes. El repte és mantenir oberta una dialèctica que no renunciï ni a la mirada crítica ni a l'ambició de parlar des de la complexitat.

"Qui més qui menys està alerta davant d'això que anomenem *art-washing*."

Pistes per als municipis

Observar aquests debats ajuda a repensar com es decideix què entra al museu, quines històries s'expliquen i com s'articulen els mecanismes de governança. A escala municipal, revisar qui participa en la definició del patrimoni i quines absències persisteixen pot estimular processos més transparents i menys extractius. Aquesta reflexió pot afavorir una mirada més honesta sobre les memòries locals i reforçar relats que incorporin complexitats sense renunciar a espais de significat compartit.

Llegiu l'article complet: [nuvol](#) [5]

Debat en crisi: no és sobre tu, és sobre el museu

Manuel Borja-Villel “Se m’ha atacat a mi en

Iloc de la meva proposta per no entrar al debat”

Teresa Sesé, 17 de novembre de 2025

L'entrevista a Borja-Villel mostra com el debat sobre el model de museu català s'ha personalitzat fins al punt d'impedir una discussió de fons sobre sostenibilitat, governança i creixement institucional. El director adverteix que molts museus occidentals continuen expandint-se sense considerar l'impacte ambiental o si les ampliacions responen realment a necessitats culturals. La seva crítica apunta a una política museística que esquiva preguntes estructurals i es desvia cap a polèmiques personals, dificultant una conversa madura sobre quin tipus de museus necessita el país.

"La idea inicial era plantejar un debat sobre la sostenibilitat dels museus. Sobre si les obres havien d'estar a 21 o 22 graus o n'hi havia prou amb 25"

Pistes per als municipis

Aquest cas revela com les discussions sobre equipaments culturals no són mai neutrals: impliquen prioritats polítiques, pressupostàries i ambientals. A escala local, pot ser útil revisar els projectes museístics amb criteris de sostenibilitat i governança oberta, i valorar si el creixement respon a objectius culturals o a inèrcies institucionals. Mirar més enllà de les figures individuals pot facilitar una conversa centrada en les necessitats reals del territori i en la capacitat dels museus per generar valor públic.

Llegiu l'entrevista completa: [lavanguardia](#) [6]

Aquestes setmanes també hem llegit (i ens ha semblat molt interessant)

L'Atlas Català i el MNACTEC BUS: mapes medievals i museus sobre rodes / Xavier Carmaniu (23 novembre 2025)

L'episodi del *Tren de la Història* se centra en el MNACTEC BUS, un museu itinerant del Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya: un autobús convertit en espai immersiu que porta ciència, tecnologia i patrimoni industrial a escoles i municipis, sobretot rurals. Amb Carme Prats, es mostra com aquest format apropa noves narratives de paisatge, recerca i transició ecològica. [Cadena SER](#) [7]

Sònia Hernández, consellera de Cultura: «Seria molt important que el Museu d'Art Modern de Tarragona pugui explicar Jujol» (10 novembre 2025)

Sònia Hernández destaca que seria clau que el Museu d'Art Modern de Tarragona (MAMT) expliqui l'obra de Josep Maria Jujol, i apunta a un acord amb el Col·legi d'Arquitectes per fer-ho. La consellera defensa que la Catalunya Sud ha de tenir un paper cultural rellevant i que la nova seu del museu al Palau de la Diputació permetria expandir els seus usos. L'arxiu Jujol, custodiat pel COAC, podria tenir una galeria permanent dins del museu, complementant la col·lecció Forvm de fotografia. [diaridetarragona](#) [8]

Aquest conjunt de mirades mostra que els museus són escenaris on es fan visibles tensions més àmplies: entre participació i jerarquia, entre sostenibilitat i expansió, entre universalitat i memòries ferides. Per als municipis, observar aquestes dinàmiques pot servir per repensar com es governen els equipaments, com es construeixen les narratives i com s'articulen les relacions amb les comunitats. La pregunta de fons és compartida: com garantir que els museus continuïn essent espais públics que generen sentit col·lectiu en un context de canvis accelerats?

Categories: Compartim

Categories: Sèries editorials

Tags: equipaments culturals

Tags: governança cultural

Tags: participació cultural

Tags: economia de la cultura

Tags: pensament cultural

- [9]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2025/11/compartim-setmana-47>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://www.eldiario.es/cultura/arte/ternura-convertir-museos-espacios-amables_1_12739127.html

[3] <https://cincodias.elpais.com/fortunas/2025-11-23/de-ver-las-meninas-a-solas-por-4000-euros-a-la-fiesta-de-rosalia-en-el-mnac-los-precios-de-los-eventos-en-los-museos.html>

[4] <https://www.vilaweb.cat/noticies/els-nous-museus-i-com-han-de-ser/>

[5] <https://www.nuvol.com/llobres/assaig/el-museu-pot-ser-universal-i-descolonial-alhora-458128>

[6] <https://www.lavanguardia.com/encatala/20251117/11269921/m-atacat-mi-lloc-meva-proposta-per-entrar-debat.html>

[7] https://cadenaser.com/audio/ser_cat_eltrendelahistoria_20251123_120000_130000/

[8] <https://www.diaridetarragona.com/tarragona/244581/sonia-hernandez-seria-molt-important-museu-d-art-modern-tarragona-pugui-explicar-jujol.html>

[9] <https://interaccio.diba.cat/node/10310>